

facto certum habere potuisse alteris de duobus esse potuit et possit in terreno christi potius pertinet et erat proprium sicut terrenu quo ad proprietatem eius aut fastidii et aquae ducende et si seruitus copetens uterque aque ducende et fastidii per locum illum tunc usus esset uterque proprius et seruitus et de ure refectio spectaret ad uterum quia canale est ad usum priuatum incertus debens enim seruitutem nichil agere debet nisi pacti. sed potius predilectionis de itinere quod priuatis in se. per frumentum seruitutem alii quocies et seruitus per ruris per totum et per cloaca per totum ymo et ubi reficeret uelut uterque impedit non potest a christi potiori ut turbibus palli. Itē secundum esse potest per cloaca secundum terrenum christi ut uterque cois et publica res per eam tunc uterque sicut et uterque priuata et quedam publica et uterque. Et uterque ne quid in loco per ius ad edificium et reparationem teneat quilibet de uterque quatenus pertinet in suo et qui de illa comodum reportaret ut est casus in dicto. Et hoc est quod declarat statutum quod uidetur sic debet intelligi inquantum pertinet in loco publico. s. subter terram rent uel fundū omnes ad illam contribuere teneantur. Et hoc est quod declarat statutum quod uidetur sic debet intellegi inquantum loquitur de expensis publicis omnes contribuere det et per rata inquantum transit per loca priuata comodum habentes illi reficiunt suis sumptibus inquantum pertransit eorum territorium. Hec omnia uterque sunt ubi agri de expensis clavige et circa solū corpus clavige et quia hic non agitur ubi autem agitur de immobile aduersus aliud clavigam dampnificare uel de monumento aliquo uel de claviga dampnū alter inferat. Dico quod si leui expensa potuit clavigam munire debet et teneat solum ille in cuius territorio aqua defluit in cuius facie dampnū infertur si magna exigitur expensa i alius cōmūns tali non subsistente pīcūlo quia secundum naturā est ut si est pīcipiat comodū ita ut incomodū de regulū urbis secundum naturā ad hanc impenitam inquantū est excessua nūc conferre teneat omnes. sed de mīlitū concelebribus liberā. l. xi. & de opere publico omnes. Ad hoc dicta gaudi. & de facto facit ecclesias.

ne et Bar. in dicta. l. priuata pīfecta. cives de opere publico. Si autem leui expensa a principio poterat pīndere et ex nō possidente ad magna deductū si causa uisibilis erat et sic negligentia aliqua potuit impunitari non sufficienti solus in cuius fundo causus euident ad expēn. teneretur. ff. de uia publica. ref. l. si in agro. s. qui utam. si negligentia nō poterat impunitari omnes de uterque contribuere teneantur. Hec uterque nisi ex aliqua concavitate uel optione dampnū fuisset in cuius fundo defluit quia adhuc solus tenere ut dicto s. qui uia. et idem si uterque causa fuissent burrus. Nūc autem pīpositū flumen rem quod publica est destruxisse ripam transitū facies sup terreno christi et ductum cloace in tantū quod alio de relitto magna per aquae alii locū querent in dampnū publicū molēdinos et altos edificios ad aquam et per dominū nostrū Iohannem benipam nō medico sumptu reflecta extitit ad quos spectat hec omnis et cum attribui debeat ilatio dampnū pīti in arte disceptant alii rēno alii clavige et certe mixta cā est clavige in trahendo et nēnū insequendo cū trahes sit principū manēs hoc subtilius clavige puto attribuendū. l. si ex plagiis. s. intrēctū. ff. ad. l. aquil. l. dampnū. s. fabri de damo. inf. maxime cū sic potuerit a principio mīlū et hoc continget in futura mediū autem inter claviga et ripa futura immediata causa dampnū si fulcita fuisset hoc dampnū non cōtigisset. Nūc autem occurrit intermedia ripa et fluminis cuius usus est publicus de iure cōt. ff. de re churc. l. ripas et de flu. l. flumina. Unde cū extremitate rīpe fluminis fuerit immediata ut deī expēsa fieri debuisse de publico sed quia usus rīpe de facto nō est publicus nō placet hoc et si in facto est publicus ad cōspectaret expensa nisi aliud cōcūntatis factū fuisset uel nisi sic cloaca in spōdis muniri potuerit et in territorio christi quod potuit de hoc dampnū dictere ne claviga aqua absorberet quod clavis spectat ad magistros posito quod rīpa esset priuata si teneat quod claviga inquantū pertinet per locū christi esset priuata nauige quod hic pīsumitur due opiones quia hoc factū

fuit ex statuto absq. voluntate et a principio nullū apparet cōmodū de mundo fore ymmo potius incomodū illi territorio ex edificio clavige ante quod christi forus alii quod cōficiasset non apparente actu aliquo cōmodo pīsumo cloacā fuisse priuata uictime et ibi habuisse rūs aqua ducente ar. l. u. s. atq. in fr. ff. ne quid in loco publico. vnde ante edificium christi si causus cōtigisset pīsumo fuisset equi priuata et solū uterque teneat ad hāc refectionē sed factū edificio pīpontur in facto christi forus cōmodū habuisse dictū cloace quia aqua quā ex rēno deferebat ex clavige aductū non habuisse. decasum absq. illo edificio cloace et maxime ultra alios de uterque ex hoc cōmodū habebat. Et qđ hoc non utar remanserūt reliquiae aquae ducēte et dū faciliter potest tales usus restituere. ff. de seruitute. l. et atlīmus. Vnde hāc utilitatē habet pōtēcialiter et ex quo durat regule in dubio pīsumērūt usum cōmūnū et cloacā etiam eius et uterque hoc etiam arguit quia et coactus fuit eam concavare ut patet ex pīceptis pīdictis et hoc teneo si probari potest christi forus fecisse nel tenusse aliquā concavitatē ex qua hoc factū ac cloace absorberet totū dampnū et expēsa est christi forus si hoc non potest et appareat quod pīter nouā concavitatē cloace impenitibus uterque hoc dampnū dederit cloaca que si stetisset in primo statu non deflueret tūc tota expēsa ente uterque si hoc non apparet si ex modica expēsa potuerit occurrere christi forus hūc dampnū ponēdo solidū terrā ante faciē rīpe et res fuerint sic pīces pīscribi possit ad culpam christi forus christi forus teneat quod nō potuit si ne magna expēsa pīndere uel latēs fuit causa ita quod etiam diligētissime occurrit quod casus nō pīdūset aliter omnes de uterque contribuere teneantur ut patet ex supra dictis declaratio autem in factū spectat ad magistros.

xviii.
Heliū christi ac matris eius gloriōsissime uirginis marie nōbus inuocatis Vitis themate. plato 2. dubitis elicitis absq. longa discussione. Ad priū uidetur matre ne rumpat testamentū sufficere habere aliqd quoquo reliqui titulo sicut sufficiebat uire codicis et auten ticoz aliquo tīpe ut mautenēt trien. et semi. s. hoc uos & de inoffī. testa. l. que nūg et. l. quantū ad hoc quā patronū sufficiebat quoquo reliqui titulo ut nō glo de bo. lib. l. etiā. s. tociēs 2. ad instar patronū regulā debitū pārētib⁹ ut. l.

est spurius et incapax. & de na. libe. aut. licet in fr. Item nec donationes effectuali ter et cōsequentes legata uilete uidetur quasi datū ex turpi causa. ff. de cōdi. obtur. ca. idē est. s. sed quod datū saltum enī exceptione repellit petens. Idem uidetur et de uentionibus quasi similes et in fraudem pīsumā ita eo quod in pīsonam pīhabitā sit alienatio ar. & de dona. inter ui. et ux. si nō uoram ff. & si sponsus. s. circa de cotrabē. emp. si quis donationis in fr. Item hodie pī canonēs dīpīnatus est eōtū concubine. filii ergo nati cōmūnū sūt incapaces sic. concubina uelut turpis pīsona et ex turpā cāquisito repellat. ex dampnū tūs sit patet. xxxii. q. i. c. i. nō obūtā. bō his pīto legatū teneat cōcubine enī dona re pōt. ff. de dona. l. affectionis et. l. donations in cōcubina jet est expressum in legato. ff. dele. m. l. si concubina jadī hoc ff. de his q. ut indig. l. cū tabulis. s. i. l. ii. & de dona. inter ui. et ux. pī locū a spā. ff. e. tī. l. hec orō. s. i. In his ergo legatis in quibus est implēta conditio nō est dubiū locū habere predicta et donations & legata et uentiones etiā ualere non obstante quod coitus sit dampnatus quā si pīcōtu extorquido donalet uel legasset pīceder obiectio sed potuit alia pītate mouen forte ut illi nobat qđ et appet ex uno legato et ne malā uitā sequentur ad hoc qđ nō ff. de re iudic. miles Non ob primū defectus institutioz quā pīponit hūc legitimā et clausula in fr. testanēti. Si no ualeat aī. illud tollet.

gomboczy
L. D. Gomby